

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.453/2018/7.szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Hardicsay Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Hardicsay Sándor) által képviselt felperesnek - a Kuczorné dr. Mészáros Sarolta ügyvéd által képviselt alperes ellen öröklési igény érvényesítése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2018. április 3. napján kelt 4.P.21.660/2017/18. számú ítélete ellen a felperes 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300 000 (háromszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A peres felek testvérek. Édesapjuk, néhai **(néhai neve)** a **(település 1. neve)-i (tsz. 1. neve)** Mezőgazdasági Termelőszövetkezet tagja volt, amelynek használatában lévő földterületekből 292,83 AK, míg a **(település 2. neve)-i (tsz. 2. neve)** Mgtsz. használatában lévő földterületekből 15,44 AK értékű részaránytulajdonnal rendelkezett. Ez utóbbi részaránytulajdona utóbb - csere jogcímén - átjegyzésre került a **(tsz. 1. neve)** Mgtsz. **(település 1. neve)-i** 40709 számú termelőszövetkezeti különlapjára, megnövelve egyidejűleg az örökhagyó e tulajdoni lapon nyilvántartott részarányát.

A termelőszövetkezet az 1992. április 16. napján kelt 4/1992. közgyűlési határozatával elvégezte az 1992. évi II. tv. 3. §-a szerinti vagyonnevesítést. Elrendelte a tagok részére ingyenes részjegy juttatását, továbbá a kárpótlási törvény végrehajtásához szükséges földkijelölés és elkülönítés, valamint a kárpótlási törvény alapján sorra kerülő árverések lebonyolítása után fennmaradó szövetkezeti tulajdonú földek vagyonnevesítési szabályok szerinti felosztását és tulajdonba adását, valamint a tagok és alkalmazottak részarány-tulajdonosként való feltüntetését.

Az örökhagyó az 1992. június 26-án kelt és a **(tsz. 1. neve)** Mgtsz. által 1992. július 1-jén kézhez vett nyilatkozatával bejelentette a szövetkezetből való kiválási szándékát.

A termelőszövetkezet az 1992. augusztus 11. napján tartott közgyűlésen hozott 10/1992. számú határozatával az 1992. évi II. tv. 33. § (3) bekezdése alapján elrendelte a **(település 1. neve) (.....)**

hrsz.-ú ingatlan (telek és tejbegyűjtő épület) örökhagyó részére történő kiadását, amely később (....) és (.....) hrsz.-ú ingatlanokra került megosztásra. A (....) hrsz.-ú ingatlan tulajdonjogát az örökhagyó szerezte meg árverési vétel címén, tulajdonjoga az ingatlanügyi hatóság 40840/1996.08.29. számú határozatával került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba.

A földkiadó bizottság az 1994. október 25. napján kelt 277/1994. számú határozatával az örökhagyó kérelmére részaránytulajdonát 88,17 AK értékben a **(település 1. neve) (.....)** hrsz.-ú táblában jelölte ki, majd az ingatlanügyi hatóság - a földkiadó bizottság 1996. december 23-án kelt 128/196 szám határozata alapján - a 39746/1997.06.23. számú határozatával az ingatlanra bejegyezte az örökhagyó 8817/23717 arányú tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba részaránykiadás címén.

A **(település 2. neve)**i Földkiadó Bizottság az 1994. április 18. napján tartott közgyűlésén megállapodott az örökhagyóval abban, hogy részaránytulajdona helyéül ideiglenes használatra elfogadja a **(település 1. neve)-i (.....)** hrsz.-ú ingatlanból a megállapodásban megjelölt 12,78 ha nagyságú, 214,96 AK értékű földrészletet. Utóbb a (.....) hrsz.-ú ingatlan megosztásából keletkezett 12,5965 ha területű, 214,96 AK értékű (.....) hrsz.-ú ingatlanra a földhivatal részaránykiadás jogcímén bejegyezte az örökhagyó 1/1 arányú tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba a 30835/2002. 2000. 07. 07. számú határozatával.

Ugyancsak részaránykiadás jogcímén szerezte meg az örökhagyó a **(település 1. neve) (.....)** hrsz.-ú, 445,66 AK értékű ingatlan 9252/799830 tulajdoni hányadát az ingatlanügyi hatóság 36453/1999.05.31. számú bejegyző határozatával.

A felperes 18 éves korában házastársával külföldre költözött, majd 3 év távollét után évente néhány alkalommal látogatta a szüleit. Az örökhagyóval 1995. április 17-én szerződést kötött, amelyben az őt megillető törvényes örökrésről teljes egészében - a leszármazóira és a kötelesrészeire is kiterjedő hatállyal - lemondott. A szerződéskötés időpontjában az örökhagyó tulajdonát képezte a **(település 1. neve)-i (tsz. 1. neve)** Mgtsz. és a **(település 2. neve)-i (tsz. 2. neve)** Mgtsz. használatában lévő földterületekből összesen 308,27 AK értékű részaránytulajdon, a **(tsz. 1. neve)** Mgtsz. által juttatott részjegy, a **(település 1. neve) (ingatlanok hrsz.-ai)** hrsz.-ú ingatlan, az **(ZETOR frg.rszm.-a)** frsz.-ú, ZETOR 26245 típusú lassú jármű és az **(utánfutó frg.rszm.-a)** frsz.-ú 1FN400 típusú utánfutó. A szerződéskötés után megszerezte a **(település 1. neve) (.....)** hrsz.-ú ingatlan 8817/23717 tulajdoni hányadát, a (.....) hrsz.-ú ingatlan 9252/799830 tulajdoni hányadát és a (.....) hrsz.-ú ingatlan 1/1 tulajdoni hányadát részaránykiadás jogcímén, a **(település 1. neve) (ingatlanok hrsz.-ai)** hrsz.-ú ingatlanok 1/1 tulajdoni illetőségét adásvétel jogcímén, továbbá a **(település 1. neve) (.....)** hrsz.-ú ingatlan 1/1 tulajdoni illetőségét árverési vétel jogcímén. Ugyancsak a felperessel kötött öröklésről lemondó szerződés létrejötte után szerezte meg az **(KIA frg.rszm.-a)** forgalmi rendszámú KIA típusú személygépkocsit.

Az örökhagyó 2017. március 10. napján végintézkedés hátrahagyása nélkül elhunyt. Hagyatékát képezte a **(település 1. neve)** belterület (....) hrsz.-ú 4 000 000 Ft értékű felvásárlótelep, a **(település 1. neve)** belterület (.....) hrsz.-ú 203 000 Ft értékű gazdasági épület, a **(település 1. neve)** belterület (....) hrsz.-ú lakóház, udvar, gazdasági épület 1 250 000 Ft értékű 1/2 tulajdoni hányada, a **(település 1. neve)** külterület (.....) hrsz.-ú tanya 500 000 Ft, a (.....) hrsz.-ú szántó 8817/23717 hányada 6 171 900 Ft, a (...) hrsz.-ú szántó 2 832 900 Ft, a (.....) hrsz.-ú tanya 300 000 Ft, a (.....) hrsz.-ú erdő 9252/799830 részilletősége 1 237 737 Ft, az (....) hrsz.-ú zártkerti ingatlan 217 600 Ft, a (.....) hrsz.-ú szántó 15 047 200 Ft, a (.....) hrsz.-ú szántó 1 309 700 Ft, a (.....) hrsz.-ú szántó 3 440

500 Ft értékben, továbbá 4 100 000 Ft értékű ingóság, köztük a 2011. gyártási évű **(KIA frg.rszm.-a)** forgalmi rendszámú KIA típusú személygépkocsi 2 000 000 Ft értékben.

A felperes pontosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az öröklésről lemondó szerződés hatálya nem terjed ki a **(település 1. neve)** belterület (.....) hrsz.-ú, a **(település 1. neve)** külterület (.....) hrsz.-ú, (...) hrsz.-ú, (.....) hrsz.-ú, (.....) hrsz.-ú, (.....) hrsz.-ú, (.....) hrsz.-ú, összesen 34 339 437 Ft értékű ingatlanok hagyaték tárgyát képező tulajdoni hányadaira, valamint a 2 millió forint értékű **(KIA frg.rszm.-a)** forgalmi rendszámú KIA típusú gépjárműre. Keresetének jogalapját a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (a továbbiakban: 1959-es Ptk.) 605. § (2) bekezdésére alapította. Érvelése szerint a megjelölt vagyontárgyakat az örökhagyó a lemondást tartalmazó szerződés megkötését követően szerezte, és e szerzés az örökhagyó vagyonában olyan rendkívüli értéknövekedést idézett elő, amelynek ismeretében lemondó nyilatkozatát nem tette volna meg. Kifejtett álláspontja szerint a részaránykiadással való tulajdonszerzésnek is feltétele a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzése, ezért az a tény, hogy az örökhagyó tulajdonjoga a bejegyzésre vonatkozó határozatok tanúsága szerint a lemondást tartalmazó megállapodás megkötését követően került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba igazolja, hogy a felsorolt ingatlanok tulajdonjogát az örökhagyó a lemondást követően szerezte meg. Kiemelte, a hagyaték teljes értékéhez (40 610 037 Ft) képest a 36 339 437 Ft értékű növekmény rendkívüli mértékű.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, az örökhagyó vagyonában a lemondást követően nem volt rendkívüli növekedés. Kifejtette, a **(település 1. neve)-i** (.....), (.....) és (.....) hrsz.-ú ingatlanoktól eltekintve az ingatlanokat az örökhagyó a **(település 1. neve)i** **(tsz. 1. neve)** Mgtsz-ból való kilépésével részaránykiadás jogcímén szerezte a termelőszövetkezet különlapján nyilvántartott részaránytulajdona fejében.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300 000 Ft perköltséget. Határozatának indokolása szerint a felperes az 1995. április 17. napján kötött megállapodással a törvényes örökrészéről a kötelesrészsre és a leszármazóira is kiterjedő hatállyal lemondott. Rámutatott, a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a lemondást követően az örökhagyó vagyonában olyan rendkívüli növekedés következett be, amelynek ismeretében a lemondó nyilatkozatát nem tette volna meg, ezt azonban a felperes nem bizonyította.

A csatolt okirati bizonyítékok alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az örökhagyó által részaránykiadás címén megszerzett ingatlanoknak a tulajdonjog bejegyzését megelőzően is az örökhagyó volt a kvázi tulajdonosa, a részaránytulajdonok alapján ugyanis meghatározható volt, hogy a termelőszövetkezetek által használt közös földből ki, milyen nagyságú földnek volt a tulajdonosa, és hogy mennyi volt annak az AK értéke. Ennek megfelelően megállapította, hogy a per tárgyává tett ingatlanok közül csak a (.....), (.....) és (.....) hrsz.-ú ingatlanok tulajdonjogát szerezte meg az örökhagyó a lemondásra vonatkozó megállapodás megkötését követően. Rámutatott, ezek értéke (5 054 200 Ft) a hagyaték 36 510 037 Ft összértékét figyelembe véve 10 % körüli vagyonnövekedést jelent, ami rendkívüli növekedésként nem értékelhető. Utalt arra, a felperes nem ajánlott fel bizonyítást arra nézve, hogy milyen mértékű vagyongyarapodás akadályozta volna meg a lemondásban. Nem találta elfogadhatónak azt a felperesi hivatkozást, hogy nem tudott arról, az édesapja az 1990-es évek elejétől milyen földterületen gazdálkodott, mivel a földjog és a földügyi intézmények területén az 1990-es évek kezdetén végrehajtott törvényi szabályozás folytán ismertté vált, hogy földkiadásra kerül sor. A perben meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapította, hogy az örökhagyó szövetkezetből való kiválása a település

életében jelentős esemény volt, a néhai a használatába átadott földeket a tulajdonjogának átvezetését megelőzően művelte. Kiemelte, a néhai életvitelszerűen földműveléssel foglalkozott, erre figyelemmel a felperes nem hivatkozhat megalapozottan arra, hogy előtte nem volt ismeretes, miszerint az édesapja milyen földeket használt. Utalt arra, a szerződéskötés időpontjában az ingatlanok értéke nem volt jelentős, a piaci értékviszonyok változásából bekövetkező értéknövekedés pedig nem értékelhető a felperes javára.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Megítélése szerint bizonyította, hogy a **(település 1. neve)-i (....), (.....), (...), (.....), (.....), (.....), (.....), (.....)** hrsz.-ú ingatlanok tulajdonjogát az örökhagyó az öröklésről való lemondásra vonatkozó megállapodás megkötését követően szerezte. Érvelése szerint az örökhagyó részaránykiadás címén az ingatlanok tulajdonjogát a hatósági határozatnak minősülő földkiadó bizottság határozataival szerezte meg. Ezen határozatok mindegyikét 1995. április 17-e után hozták, és azok alapján történt az örökhagyó tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése. Hangsúlyozta, a megállapodás aláírásakor nem tudott arról, hogy az örökhagyó igényt terjesztett elő a termelészövetkezeti részaránytulajdonának kiadása iránt, és hogy ennek következtében nagy értékű önálló ingatlanokhoz jut. Előadta, a részaránytulajdonok értéke 680-1000 Ft/AK volt. Kiemelte, **(tanú neve)** tanúvallomásában elmondta, hogy az öröklésről lemondó nyilatkozatra azért kerülhetett sor, mert nem lehetett látni, hogy ebből valamikor is érték lehetne. Változatlan álláspontja szerint az ingatlanok, amelyek részarányként voltak a termelészövetkezeti különlapon nyilvántartva, nem képeztek elhatárolt önálló ingatlanokat, nem voltak az örökhagyó birtokában, nem gyakorolhatta azok tekintetében a használatat, hasznosítással kapcsolatos tulajdonosi jogokat, forgalomképes ingatlanokká csak a földkiadó bizottság határozatán alapuló tulajdonszerzéssel váltak. Részletesen ismertette a **(....), (.....), (...), (.....), (.....)** hrsz.-ú ingatlanokra vonatkozó földkiadó bizottsági határozatokat illetve az örökhagyó tulajdonjogának bejegyzésére vonatkozó adatokat, hangsúlyozva, hogy ezekkel szemben az alperes által hivatkozott és az elsőfokú eljárásban csatolt dokumentumokban szereplő adatok nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy az ingatlanhányadoknak az örökhagyó a lemondásra vonatkozó megállapodás megkötésekor a tulajdonosa volt. Előadta, az örökhagyó tulajdonát képező ingó- és ingatlanvagyon értéke 1995. április 17-én 4 270 600 Ft volt, az örökhagyó teljes hagyatékának értéke 40 610 037 Ft, azaz a vagyonnövekedés 850 %-os mértékű, ami rendkívüli gyarapodásnak minősül. Érvelése szerint nem állapítható meg, hogy lemondott volna a hagyaték tárgyát képező vagyronról annak értéke tudatában, függetlenül attól, hogy nem a földművelést választotta hivatásául. Kiemelte, az a tény, hogy 1984. szeptember 1. óta **(ország neve)-ban** él, és földműveléssel korábban sem foglalkozott igazolja, hogy az örökhagyó vagyonában a lemondás után bekövetkezett rendkívül jelentős mértékű gyarapodást a megállapodás megkötésekor nem foghatta át a tudata.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az ítélet tábla egyetért az elsőfokú bíróság döntésével az alábbiakban részletezett részben eltérő indokok alapján.

A felperes és az örökhagyó között 1995. április 17-én az 1959-es Ptk. 603. § (1) bekezdése szerinti szerződés jött létre, amellyel a felperes ingyenesen a kötelesrészre és a leszármazóira is kiható hatállyal lemondott az öröklésről. A felperes a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatában egyértelművé tette, hogy keresetét az 1959-es Ptk. 605. § (2) bekezdésére alapítja, a szerződést érvényesnek tekinti, azt megtámadni nem kívánja. A felperesnek az az előadása, miszerint nem tudott arról, hogy a lemondás időpontjában az örökhagyó már előterjesztett részaránykiadás iránti igényt, illetve hogy nem mondott volna le, ha tisztában van az örökhagyó vagyonának szerződéskötéskori értékével, a lemondásnak az 1959-es Ptk. 603. § (2) bekezdése alapján történő, a szerződési akarat hiánya vagy fogyatékosága miatti megtámadása körében lenne értékelhető. Miután azonban a felperes a szerződést nem támadta meg, a másodfokú eljárásban az ítéletábrának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a lemondás időpontjában mi képezte az örökhagyó vagyonát, illetve a későbbi vagyongyarapodás olyan rendkívüli mértékű-e, amelynek ismeretében a felperes a lemondó nyilatkozatát nem tette volna meg.

Annnyiban helytálló a felperes álláspontja, hogy az örökhagyó a keresetben megjelölt ingatlanok közül nyolcnak a tulajdonosává a felperes lemondó nyilatkozatát követően vált. Lényeges azonban, hogy az 1959-es Ptk. 605. § (2) bekezdése a vagyon fogalmát használja, amelybe nem csupán az örökhagyó tulajdonában álló ingó és ingatlan vagyontárgyak, hanem a vagyoni értékű jogok és kötelezettségek is beletartoznak. A felperes által is elismert tény, hogy az örökhagyó a szerződéskötés időpontjában - a tényállásban részletezettek szerint - összesen 308,27 AK értékű részaránytulajdonnal rendelkezett a **(település 1. neve)-i (tsz. 1. neve) Mgtsz.** és a **(település 2. neve)-i (tsz. 2. neve) Mgtsz.** használatában lévő földterületekből. Arra helytállóan hivatkozott a felperes, hogy a termelőszövetkezeti részaránytulajdon a tulajdonjognak egy sajátos formáját képezte, amelynél a tulajdonos a „klasszikus” tulajdonjog részjogosítványait csak rendkívül szűk körben gyakorolhatta, ami e jog értékét jelentős mértékben befolyásolta negatív irányban. Ezt a helyzetet azonban alapvetően megváltoztatta az 1992. évi II. törvény, amely elrendelte a szövetkezet vagyonának nevesítését, és ennek keretében egyebek között azt, hogy a részarányföldtulajdonos kérésére az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett tulajdoni részarányoknak és AK értéknek megfelelő nagyságú és értékű földet részére ki kell adni azzal, hogy a föld önálló ingatlanná alakításának költsége és a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének illetéke - ha törvény másként nem rendelkezik - a tulajdonost terheli (27. §). Ez a törvényi rendelkezés lehetővé tette, hogy a részarány-tulajdonos részaránytulajdona fejében önálló ingatlanra vonatkozó, korlátozástól mentes földtulajdont szerezzen. Ez egyben azzal a következménnyel járt, hogy a részaránytulajdonok értéke ugrásszerűen megnőtt, lényegében olyan vagyoni értéket jelentettek, amilyen értékű önálló ingatlan tulajdonjogának megszerzésére adtak lehetőséget. A perbeli esetben az örökhagyó élt ezzel a lehetőséggel, már a felperessel kötött öröklésről lemondó szerződés létrejöttét megelőzően kérte a 308,27 AK értékű részaránytulajdona kiadását. Ez meg is történt, a hagyatékát képező ingatlanok közül a **(település 1. neve)-i (.....) hrsz.-ú ingatlan 8817/23717 tulajdoni illetősége,** a **(.....) hrsz.-ú ingatlan 9252/799830 tulajdoni hányada** és a **(.....) hrsz.-ú ingatlan részaránykiadás jogcímén került a tulajdonába.** Ezeknek az ingatlanoknak a megszerzésével azonban vagyonának az összértéke nem változott. A 308,27 AK értékű részaránytulajdona megszűnt ugyan, s ezzel vagyonának értéke csökkent, egyidejűleg viszont összességében ugyanolyan értékű földtulajdonhoz jutott. (A **(.....) hrsz.-ú, 237,17 AK értékű ingatlan örökhagyó 8817/23717 tulajdoni illetőségére számított AK értéke 88,17 AK,** a **(.....) hrsz.-ú 445.66 AK értékű ingatlan örökhagyó 9252/799830 tulajdoni illetőségére számított AK értéke 5,16 AK,** a **(.....) hrsz.-ú ingatlan AK értéke pedig 214,96 AK,** összesen 308,29 AK). Lényegében tehát az örökhagyó vagyonában a fenti három ingatlanra vonatkozóan szerzett tulajdonjoga a korábbi részaránytulajdona helyébe lépett. Mindez egyben azt is jelenti, az örökhagyó vagyonában bekövetkezett növekmény vizsgálata szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az örökhagyó a

(.....), a (.....) és a (.....) hrsz.-ú ingatlanok tulajdonjogát az öröklésről lemondó szerződés megkötése után szerezte meg tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésével.

Mindebből következően helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy azok az ingatlanok, amelyek vonatkozásában az örökhagyó tulajdonjoga a megállapodás megkötését követően részaránykiadás címén kerültek ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre, a lemondó nyilatkozat megtételekor meglévő vagyon értékét nem növelték, értékük vagyonnövekedésként nem vehető figyelembe.

A **(település 1. neve)** külterület (...) hrsz.-ú ingatlan tulajdonjogát az örökhagyó adásvétel jogcímén szerezte meg az ingatlanügyi hatóság 41563/2000. 09. 23. számú határozatával, azaz a perbeli szerződés megkötését követően. Az ingatlan tulajdoni lapja alapján csupán annyi állapítható meg, hogy az a (.....) hrsz.-ú ingatlan megosztásából keletkezett, a megosztás alapjául szolgáló ingatlan tulajdoni viszonyait illetően azonban adatok nem állnak rendelkezésre. Nem bizonyított tehát, hogy a (...) hrsz.-ú ingatlan olyan más ingatlan vagy egyéb vagyoni értékű jog helyébe lépett, amely más ingatlan vagy vagyoni értékű jog az örökhagyó vagyonának részét képezte a felperes lemondó nyilatkozatának megtételekor, így ez az ingatlan a felek jogvitájában az örökhagyó vagyonában bekövetkezett növekményeként vehető figyelembe.

A **(település 1. neve)** belterület (...) hrsz.-ú ingatlan a (.....) hrsz.-ú ingatlan megosztásából keletkezett. A tulajdonjog bejegyzésének dátuma 1996. augusztus 29-e, azaz a lemondó nyilatkozat megtételét követő időpont. Az 1992. augusztus 25. napján kelt vagyonátruházási okmányból az állapítható meg, hogy az örökhagyó a szövetkezeti üzletrésze ellenében a (.....) hrsz.-ú ingatlanon elhelyezkedő tejbegyűjtő épület és telek tulajdonjogát szerezte meg, az 5. pontban pedig rögzítésre került, hogy a tejbegyűjtővel egy tető alatt épült tápbolt értékesítése esetén az örökhagyónak a termelőszövetkezet elővételi jogot biztosít. Abból, hogy a (.....) hrsz.-ú ingatlan tulajdoni lapján az örökhagyó tulajdonszerzésének jogcímeként vagyonkiadás került feltüntetésre, az a következtetés vonható le, hogy az említett vagyonátruházási okmány erre az ingatlanra vonatkozik, így - egyéb adat - hiányában az fogadható el, hogy a (...) hrsz.-ú ingatlan is a felperessel kötött megállapodás megkötését követően került az örökhagyó vagyonába. A tulajdoni lap III. részében szereplő bejegyzésből ugyanis csupán az állapítható meg, hogy megosztás történt a lemondó nyilatkozat megtételét megelőzően (megosztásra vonatkozó határozat száma: 131139/1994.03.01.).

Mindezek alapján a lemondás után szerzett vagyon a (...) hrsz.-ú ingatlan 4 000 000 Ft értékben, a (...) hrsz.-ú ingatlan 2 832 900 Ft értékben, a (.....) hrsz.-ú ingatlan 300 000 Ft értékben, a (.....) hrsz.-ú ingatlan 1 309 700 Ft értékben, a (.....) hrsz.-ú ingatlan 3 440 500 Ft értékben, valamint a KIA típusú gépjármű 2 000 000 Ft értékben. Az összes vagyongyarapodás tehát 13 883 100 Ft. Ez a hagyaték 40 610 037 Ft összértékéhez képest 34 %-os növekedést jelent, ami rendkívülinek nem tekinthető. Következésképp nincs lehetőség az 1959-es Ptk. 605. § (2) bekezdésében írt kivétel alkalmazására, alaptalanul hivatkozik tehát a felperes arra, hogy a lemondás nem terjed ki az örökhagyó lemondást követően szerzett vagyonára.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja,

(5) bekezdése szerint meghatározott és a (6) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység idő- és munkaigényességére figyelemmel mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perköltségének a megfizetésére.

S z e g e d , 2018. október 31.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró